

Výslovnost souhláskových skupin

1. Výslovnost zdvojených souhlásek

Dvě stejné souhlásky se mohou vyslovovat:

a) **zdvojeně**

- tam, kde by mohlo **dojít k závažným změnám smyslu**, např. *podaný – poddaný, raci – racci*;
- na **švu složených slov**: *dvojjazyčný, púllitr*;
- v tvaru rozkazovacího způsobu před koncovkou *-me*: *oznamme*;
- ve tvarech podstatných a přídavných jmen: *pecce (pecka), cvrččí*;
- v profesionálních projevech také na švu předpon (*před-, od-, nad-, pod-, roz-, bez-*) a slovotvorného základu: *poddůstojník, rozzářil*.

b) **nezdvojeně** (zjednodušeně)

- na švu slovotvorného základu a přípony: *kamenný – [kamení], babiččin – [babičín], vyšší – [viší]*.

2. Zjednodušování souhláskových skupin

a) **zjednodušeně** lze vyslovovat spojení **ts** a **tš** (obvykle na švu slovního základu a přípony): *dětský – [d'eckí] i [d'etskí], větší – [vječí] i [větší]*;

b) **zjednodušují se skupiny tří souhlásek** v množném čísle přídavných jmen: *lašští – [lašt'í], kroměřížští – [kroměříšt'í]; dětští – [d'ečt'í] a dětský – [d'eckí]*.

c) souhlásku lze **vypustit** u slov: *dcera – [cera], srdce – [srce], ctnost – [cnost], příjď – [přit']*;

d) **ve tvarech pomocného slovesa být** (*jsem, jsi, jste, jsme, jsou*) se **připouští výslovnost bez j**: [volal sem]; *j* se však zachovává v tvarech záporných a tam, kde plní funkci plnovýznamového slovesa: [čert'í jsou].

e) **dvojí výslovnost** mají slova: *džber – [džber] i [žber], džbán – [džbán] i [žbán]*;